

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XCIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

cum Decano in uni Ovili cogetur subsistere. Si aliter, putasne Magistratum eam contumaciam approbaturum! Hæc me confirmant, ut bene sperare incipiam. Sed & deinceps in agendo prudentiâ opus erit, quam præstabit Herus, & divini auxilii invocatione, quam ego cum tuis & fratris voris conjugam. Hæc hætenus. De rebus cæteris nihil vehementer occurrebat, & sciebam, te jam disputatione occupatum. Itaque vale cum fratre M. Philippo in DOMINO. Argentorato, Cal. April. 1572. Doct. Giphanius, & item renerus, heri uterque salutem vobis mandavit. Uterque integrum se præstat, & qualem optamus.

Tuus totus

Johannes Pappus.

XCIX.

S Credo sanè, vir ornatissime, nonnulla exorta esse molimina, in quibus deprimendis negotium tibi aliisque futurum sit. Solent enim insignium virorum occasus mutationem secum adferre: Sed ita probat exercere nos Dominus, nec vacationem à militia nobis concedit Imperator noster, quos semel in stationem suam ad excubias pro lege pro grege collocavit. Sed bene habet, est idem, ut inquit, Cyprianus, non solum spectator nostrorum certaminum, sed auditor fortis in tempore opportuno. Nec concedet, ut spes impiorum ratae sint, qui ex cineribus etiam novos in defunctorum vicem patrones excitare possent. Argumento autem est, nondum collapsum esse statum, quod à gubernatione Scholæ Amplissimus Senatus te remotum noluerit, etiamsi nec Alterum depulsum. Nec dubito, quin pro tua pietate, quantum in te est, pacem sis sectaturus etiam erga eos, qui oderunt pacem, & provisorius simul, ne quid detrimenti capiat sancta Respub. Academica: maxime cum Dominus valetudinem paulò commodiorem largitus sit, quam ut Dominus esse firmam ac diurnam velit, non desinam præcari. Quod Milheimium attinet laborantem, debemus certè omnes vota nuncupare serâ & ardentia, ut Ecclesiæ suæ misertus Dominus præclarum organum conservet, ne habeamus dolorem supra dolorem. Novi apud nos nunc quidem nihil est magnopere, ego tussi ex destillatione in thoracem admodum gravi concutior & labefactor, accedente, ut fit, horribilatione febrili & capitis dolore, sic tamen hæc temperantur benigna Domini manu, ut hætenus munus meum nec conglionando, nec profitendo intermiserim. Sed quamdiu id possim, novit Dominus,

A. 1572.

PARS QUARTA.

427

minus, cui me meaq; omnia resigno, quem scio Ecclesiae suae non defuturum, cum sua sponte vigilet. Interea me tuis sanctis precibus commendo, & te gratiae DEI, cum uxore toraque familia, M. Pappo & Collegis. Salutant te reverenter mei symmistae. Scripsi Basileae 13. Aprilis, Anno 1572.

T. d. totus

Sulcerus.

C.

S Magna cum voluptate literas tuas, licet breves, perlegi, vir clarissime, frater reverende; eò quod non obscure ex iis intellexi, in meliorem statum res Saxonicas paulatim transferri, idque singulari Domini beneficio, qui dedit, ut Elector curam Religionis sinceram apud suos susceperit, bonorum cordatorumque virorum monitionibus sanctis excitatus. Dabit idem, ut detestata corruptela solidius caveantur & arceantur. Sed & quod Concordiae negotium auspiciis optimis opera tua indefessa ceptum feliciter procurrit, merito laetamur omnes, qui Ecclesiae aedificationem quarunt, quae in tanta distractione nulla certe potuit esse: eòque magis precor Dominum, ut quod cepit opus bonum per te, suum ad id electum organum, ad finem usque perducatur salutarem, quo desinant aliquando & Papista & fanatici, de infelicibus nostrorum certaminibus gloriari, & confusionem reportent suae debitae impietati. Rectè verò & sapienter facis, quod scriptum paras, quo potius veritatis liquidam declarationem, quam conflictum contra adversarios instituis. Multò enim fructuosius mordaces calumniae ab ipsis effulse reprimuntur ea ratione, quam si easdem calumniis compensares. Nam quae cordata sunt ingenia, cum veritate pacem conjunctam amant. Gratissimum feceris, si, ubi in lucem prodierit tuus labor, ut mihi communices meis impensis. Doctorem Marbachium, virum optimum & clarissimum, quae habeant sollicitum, ex literis ipsius intellexi. Jacturam certè inestimabilem scholae & Ecclesiae cepit ex consulis Mieji, singularis columnis, obitu: sed quia non nihil recuperata est valetudo Marbachii, futurum spero. ut quae sunt sinistra molimina per singularem viri sapientiam & auctoritatem discutiantur. Accessit ad luctum communem alterius scholarum, viri verè Nobilis, improvisa aegritudo, pro quo debemus vota omnes Christo nuncupare, ut miseris Ecclesiae eundem restituat & conservet, ne dolorem habeant super dolorem. Si quid per nos & Collegas praestari ad ejus scholae Ecclesiaeque incolumitatem posset, non sumus defu-

Ggg. 3